

כוונת הנסילה

מגדשים קליפות הנאחזים בסיוס אלכמות ועוד כי מים אלו הם מי של אלהים ע"ס
 גימ' ג"א יוד"ן שש באחרים רב' קס"א וקמ"ג וקנ"א ואחוריים דע"ב ס"ג ע"ס ב"ן
 ואחוריים דאלכים דיוד"ן ודאלפ"ן ודסה"ן כזה: אלף. אלף. הי. אלף. הי יוד.
 אלף. הי יוד. הי. אלף. אלף. הי. אלף. הי יוד. אלף. הי יוד. הי. אלף. הי.
 אלף. הי. אלף. הי. אלף. הי. אלף. הי. אלף. הי. אלף. הי. אלף. הי. אלף. הי.
 יוד. אלף. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי.
 הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי. יוד. הי.
 חא. יוד. יוד. הי. יוד. הי. וו. יוד. דה. וו. דה. אלף. אלף. למד. אלף.
 למד. הי. אלף. למד. הי. יוד. אלף. למד. הי. יוד. מם. אלף: אלף. למד.
 אלף. למד. הי. אלף. למד. הי. יוד. אלף. למד. הי. יוד. מם: אלף. אלף.
 למד. אלף. למד. הי. אלף. למד. הי. יוד. אלף. למד. הי. יוד. מם. יס.
 כהס כ"י יוד"ן כמנין מ"י הכולל נא וזה תכין כאשר תקח המים בידך קוד' שתטול
 ותרחץ גם תכין להכלי שקורין אנפ"ל צ"י יאהדונה ע"ס ובעת הנטילה תרחץ
 בסירונין פעם א' יד ימין תכין ותאמר יד הגדולה חסד דו"א בת מלך ר"ת
 מ"ב דע"ב כזה יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו הי יוד והוא ב"ת דע"ב דע"ב
 פעם א' על יד שמאל יאמר יד החזקה גבורת ז"א יוד וואו דלת הי יוד וואו
 אלף וואו הי יוד ב"ת דע"ב דע"ב דע"ב דע"ב דע"ב דע"ב דע"ב דע"ב דע"ב
 ויו הי: ידע"ב יד ימין יהוה אלהינו יהוה: יד אותיות פעם ב' ליד שמאל
 יאמר יד החזקה יוד ד"י וואו הי: יד שמאל כוזו במוכסו כוזו יד אותיות פעם
 ג' ליד ימין יד הגדולה יהוה הויה דע"ב פעם ג' ליד שמאל יד החזקה יהוה
 הויה דע"ב וחשפשה ב' ידך ביחד ותכין יד ימין יוד וואו דלת הא אלף ח"י
 ב"ת דע"ב דע"ב כזה יד יאמר יד הרבה ג"פ למ"ב כולו דע"ב יד שמאל וואו
 אלף וואו הא אלף ח"י ב"ת הנשאר ממ"ב דע"ב ויכוין בכלל יהוה יוד הא
 וואו הא י"ד אותיות שמחבור ב' הידים נעשה יד א' והו שורש שס מ"ב שס הויה
 בעלמו וממנו נחפשו ב' הידיים שהוא כ"ח דע"ב סג"ל ובת"ח כ' יד ימין פ"א יה"ו
 אלהינו ה' יד שמאל פעם א' כוזו וכו' פ"ב ימין מ"ב דע"ב פ"ב שמאל מ"ב דע"ב
 פ"ב ימין פשוט דע"ב פ"ב שמאל מלוי דע"ב והשפשוף מלוי דע"ב והשפשוף יבאר

בוועה לבישה

אח"כ לובש בגדיו ולא יהיה נכבדים כ"כ וביוקר אלא בינונים .
 וישנים ב' לרדי המלבוש בגד ימין ואוחזים בימיו וילבש וישאר לר ימין דמלבוש ביד
 ימיו ואח"כ יסבב לר שמאל דמלבוש דרך אחוריו עד שמאלו וילבוש תחילה יד
 ימיו בבית ימין ואח"כ ילבש לר שמאלו ותמיד יעשה כן :

ולא ילבוש ב' מלבושים כאחד דקשה לשכחה כי מלבוש אדם הוא מן הקדושה בחיי
 אור מקיף כי יש א"פ בפנים בגוף והמלבוש סובב כל הגוף ואח"כ אור מקיף
 בבחים לבוש העומד בחוץ על כל המלבושים וגם לכל לבוש יש בחיי אור מקיף א'
 והאור מקיף של המלבושים דוחה הקליפות כי אינה יראה מהקליפות ולכך א"ת
 תמיד בחוץ .

חגגות צבי תפארת

(א) נ"ב נ"א יודין כמנין מ"י עם הכולל. (ב) נ"ב אנטל. (ג) נ"ב כ"ח.

כוונת רבישה

ו

וסידר הלבוש הוא מבחי' צ"ח אמא כי הכלים דנהי' אמא נכנסים ב"ח בסוד לבושי תומי דז"ח ובחי' אור ה'חיות' דנהי' דבינה אינו נכנס תוך ז"ח אבל נשאר נגדו מבחוקהוא בחי' הנק' השמל גי' מלבוש והוא מלבוש ומקיף לז"ח ואינו בחי' א"ת כי היא רק להנן מהקליפות לז"ח כי בבינה אין להם אחיזה והיא מפסקת שלא ינקו החיצונים מא"פ דז"ח כי הם עומדים בינו למקיף שלה ואחוריה' למקיף ופניהם לפני' וחלק השמל' המלביש ז"ח היא מפסקת בין קליפות לז"ח בסביבות ומתחיהם ואותן שסביבותם נקרא לבוש השמל' והנה באדם התחתון יש ג"כ בחי' ז"ח ולפעמים ע"י עבירה שעש' גורם לקליפות שאוחזין במלבושיו וא"ת דוחה הקליפות כנ"ל לכך כשלוש ב' לבושים כאחד אינו נותן מקום לא"ת שיכנס ויעמוד בין הלבושים ואין הקליפות נידחין מהמלבושים ואז יאמרו מלך הקליפות :

כוונת מנערים

וילבוש מנעליו וינעול ימין תחילה וינקסור שמאל תחילה ואם אין לו קשירה ינעול מנעל ימין תחילה ותו לא ואף שיש מקו' לזרזנוק' סוד שגאל כי כנגדה ל' חיותם שוכני' בתחילה מלבוש לז"ח שהוא סוד ימין ואח"כ לשמאל סוד נוק' וסודו הוא כי השמל' המלבוש הנ"ל הסובב מתחתיו הוא בחי' מנעלים שהוא בחי' אהי"ה דבינה כנ"ל וסוד אהי"ן התחתון הוא דהי"ן כזה : אלה דהי' יוד דה' גי' נעיל' ע"ה ויאמר שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז ויכוין לעשות עלתו מרכבה לז"ח : יפנה כי יש בחי' הארה היורד לחיצונים להחיותן והוא כי השערות הם בחי' דיין מבידורי תנין דמלכי ויש בחי' שערות הזקן והם דינים קשים ויולא תמותריהם קליפות והוא יולא דרך נקב אחור מאחוריים מבין נלח וסוד בבחי' א' חיצונים אשר שם והוא צ"ח דעשייה כי הול' סוף אדם דעשייה בהגיע למקום הקליפות וזהו בחי' נרכים גדולים ויש שערות הראש שאינם קשים כ"כ ויולא מותרות שלהם מול פניו והוא בחי' קטנים והם להם כרי' חיות' כי הם סוף השלשלות הדין ויש להם אחיזה אפי' בפנימי' דעשי' (ר"ל בבחינת הלבושים ולא חיו בבחינת כלים) לכן יפנה לעהר הפנימי' וגם כי הם באדם תמותרי אכילה מבידורי שגברו הקדושה ויולאין הפסולת ונדחין למטה וגהנים מהם הקליפות לכן ראוי שלא לעכבם בגוף כי הם קליפות והם שיקח הנוף ולזה יכוין וכדי שלא יהא להם יכולת להזיק לאדם כי אין אדם רשאי להרהר בד"ת בבית הכסא לכן יאמר דתבכרו מבוכדים קדושים משרתי עליו' תנו כבוד לאלהינו שמרוני שמרוני עזרוני עזרוני סמכוני סמכוני המתניני לי עד שאכנס ואצא שכן דרכן של כל בני אדם ויעיל לו מאד שלא יבוא לירי הרהור בנה"כ בד"ת ועי' נתקן א"פ נהי' של עשייה (ואף שכ' הש"ע שלא לאומרו מכ"ז חידש הרב ז"ל לאומרו גם עכשיו) מפני שכינה שהיא במערב ראוי להחמיר בדעת הרמב"ם שגם בב"ה שלנו שהם בבית לא ישב בין מזרח למערב ואף שהוא נגד הפוסקים מ"ת במה שנוגע לכבוד השכינה שהוא במערב ראוי להחמיר כנ"ל : יהרהר בב"ה בצורכי בית ובשבת אסור להרהר גם בזה וטוב להרגיל עלתו בשבת בחשבוניות בבה"כ כדי שלא יהרהר בד"ת לא יגלה עלתו עד שישיב ויהיה מאוד לטע בבה"כ בלילה כמן ביום

הגהות צבי תפארת

- (א) ג"ב מבחי' עור החיצון. (ב) ג"ב עור. (ג) ג"ב השכחה מצויה. (ד) ג"ב שעיקרו.
(ה) החיצונים. (ו) ג"ב אהי'. (ז) ג"ב חיצוני.

כוונת הנשידה

ביום לא ידבר בבה"כ כי יש ח"ו מין שד המתעבר באדם ומחטיאו * מנהג נכון לעשות כספרדיים לרחוץ במים ועדיף מקוה כמ"ש מולאחו לא רחץ וזמר מאוד שח"ו לא תדבק לואה בפי הטבעת כי לואה במקומה מעכבת התפילה : לא יאחז בלחמה וישתין אלא ישתין מיושב ואם ח"א יאחז ע"י חלוקו וישתין : לא יסתכל במילתו ח"ו שכל המסתכל בקשחו קשחו ונערת וכל מה שאפשר להרגיל עצמו שלא להושיט יד ללחמה ה"ז משובח ותיכף כשילא יעול ידיו המזוהמות מזוהמת שד שבבה"כ הנק' נבל ויכוין כי ע"י המעשה נחקן ח"פ נה"י של עשייה וע"י הברכה נחקן ח"מ סוד הכל היוצא מפיו : ויקיים מאה ברכות וכוונתם בכלל סוד הכל היוצא מהפה במאה ברכות ג"י שם ס"ג והמילוי כזה יוד ד"י ואו די ודי אוי להמשיכם מן אמא לז"א וממנו לנוק' הנקראת אדני"י ג"י ק בהיות הא' בצורת יו"י והי' שעל הג' בחשבון מלבד הנו"ן עצמה כזה יויריני ובוה יעלו הנלוות שבקליפה בסוד מ"ן לנוקב' לתקנס בסוד מאה אדני"ם : ויברך ויכוין שבוה מעלה נלו"ן שבקליפה בסוד מ"ן לנוקבא לתקנס ע"י הברכה כנ"ל ויגבש ידיו ויברך ויגביהם נגד פניו ובוה ג"כ תכוין להעלות עשייה למעלה כי תחלה ה' חג"ת בבחי' רישא דז"א ונה"י בחי' זרועות וכשנכנסו בו המוחין נעשו צבחי' זרועות ולפיכך יגביהם למעלה להעלותן למדרגה ראשונה שהי' לז"א בבחי' ראש ופ"ז לא יוכלו הקליפות ליינק מפיומם אחר התרחקם משם ע"י הנטילה כח' לעיל בנטילה * ועוד כי אנו יראים שאם יניח אלבעות היד למטה יומשכו האורות ב' מוחי ז"א דרך קו ימין ושמאל ויראו דרך בקיעת הפרנים לכן אנו מעלים אותן עד ראשו לחזור לשרשם למוחין דזעיר ומשם ללאם ועי"כ אין הקליפות נאחזין כנ"ל וגם חכמים קשרי זרועין לפנים מהנוף בסוד וכל אחזיקים בימה כי אין המים נוטלים אלא בידים ולא בזרועות כי דיני זרועות אין אנו יכולים לכסמה עמה בזמן החורבן לכן לפחות אנו לריכין לחבר זרועות ידיו שלא ילאו קשרי הזרועות לאחר : יד א' יד הגדולה יהוה אלהינו יהוה יד אומיות נגד יד פרקין שניד יד ב' יד החזקה וכוונת בסוכסו כחו יד ג' יד הרמה יהוה יד דא ואו הא ג"פ יד ג' מ"בוהשם המעלי הוא מ"ב שכל עליית פ"י מ"ב ויאמר ידיו גלילי זהב ממוראים בתרשיש ר"ת מ"ב וכשמלענע ראשו לרחוץ יאמר ראשו כהם פז קוצותיו תלתלים שחורות כעזרב וכשרוחץ עיניו יאמר עיניו כיונים על אפיקי מים רוחצות בהלב יושבות על מלאה וכשרוחץ שפתותיו יאמר שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר וכשרוקק יאמר מעיו עשת שן מעולפת ספירים וירחץ תחילה מקום התפילין ואחר כך מקום הקשר של תפילין ואחר כך מקום תפילין של יד ואחר כך הפנים ואחר כך השפתים ויכוין לטהר שפתים שהם כלי לאומיות בומ"ף היוצאין משפתים שיאירו באור בהיר אח"כ בלאתן מכלי שלהן בעת תפילה שיתפלל אח"כ * אח"כ השיניים ויכוין דזששר"ן אח"כ חלל פה ולשון ויכוין לטהר כלי דמרג"ת אח"כ החין לאומיות גיב"ק אח"כ גרון לאומיות אחר"ע ויכוין לטהר ה' מולאות ממה שהשתמש לדברים המכעיסין הבורא יתברך וטמא אותם יכוין עכשיו שיהיו נקיים וטהורים לצורך התפילה ויהיו ראויין להערק אחת אל אחת לכתר על ראש ממ"ה ומתחיל להזדקך חילונות דחב"ד דעשייה כדי שיוכלו להיות אחר כך בחי' פנימית : מכאן עד ברוך שאמר עולם עשייה ויכוין להעלות כל הנפשות דעשייה ונפשו עמהם ונגמר עלייתן ב"ב

הגהות צבי תפארת (ח) ג"ב חג"ת בבחי' (ט) ג"ב ויצאו.

כוונת הנטידה

בב"ש ויכין כזה ה' (תחאה) יוד הה וו הה (שמת עשייה) אל אדני שם העלם ועיקר הברכה זו דנטי לתקן א"מ דחילונית ג"מ דעשייה ע"י אור י"ג מדות דא"ח שבעטיי שהוא ממסר י"ג תיבות שבברכה זו: א)

ברוך שכל יסוד אבא המזדווג עם ברכה שהיא יסוד אבא אתה ואבא משפעת לז"א לאתה בחי' החס' יי"ן ו"ה לת"ת אלהינו לנכור' ונותן להם כח לעלות ח"ה ויכין כלן יהוה הרי י"א יהוה אלהינו יהוה ונגדה כוזו במוכסו כוזו מלך וחס' היא מלך עליהם ומשפיע להם שפע הראוי להם העולם בינה אשר המאשר קדשנו בסוד הת"ת במצותיו נלח הוד וצונו ע"י יסוד וכ"ז השפע הבא ממנה על נטילת מלכות ידיים ר"ת עני גימטריא ק"ל רבוע דמ"ה כזה יוד - יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא - אחריים דיצירה ונעשים בעשייה סוד המל' הנק' עני ודלה ודעתה קל' כמנין עני כי היא מקבלת מאחורי ז"א שהוא ק"ל דמ"ה ונתקן א"מ לחילונית נה"י דעשייה ומי שהוא נעור כל הלילה לא יברך ברכה זו וכשמנגב פניו יאמר ופני אריה אל הימין לארבעתם ובה תהיה מורא מוטל על כל בריה וישא חן בעיני כל רואיו אין להלן מי נטילה בבית כי הוא סכנה ומזיקים ואם אפשר שילכו דרך מחילות העפר מה טוב לברכת אשר יצר ויכוין בברכה זו לתקן אור מקיף לבחינה פנימות נה"י דעשייה ע"י אור אבא דעשייה חכמיה כ"ח ת"ה הנק' אדם גי' יוד הא ואו הא כמספר תיבות שבברכה זו ברוך יסוד מו"ב אתה חסד יהוה ת"ת שבה קמץ שבה אלהינו גבורה מלך בינה העולם ולפי שצירה קודם לעשייה למה אמר אשר יצר אשר בינה דיצירה יצר ע"י בינה דיצירה נעשה אבא דעשייה את אבא האדם חכמה דעשייה בהבמה אבא דיצירה כי גם מסוד חכמה עליונה דיצירה נוצר האדם וברא לפי שבריא הוא בחי' גי' עילאין כי ויק הוא צירה ובחי' עשירי הוא בחי' עשייה ואדם שהוא חכמה א' מן הגי' לזה אמר על אבא דיצירה וברא (בו) כי אדם בעלמו בחי' בריא' שבעשייה כי גי' הוא בחי' בריאה נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי נקבים הם ז' נקבים שבנגלת אדם שהוא וידוע לאילנות לפני כסא כבודך שהוא אבא דעשייה והם עינים וחוטם ואזניים ופה לפני עולם בריאה ומשם הם גלויים וידועים שמהם יוצא השפע לקיום העולם במדה הנקבים האלה למתקם מאל"י דרך הנקבים ע"י מציאת הדינים שהם נותנים מדה וקבלה דא"י ודברי' שאם יסתם אחד מהם להאורות וזהו לקיום העולם הוא וכ"ש הו' נקבים שברא אס יסתמו יותר מדאי בעשייה כי שם לורך להדין והם לחועלת ויהי' הדינים שבעשייה בלתי מיתוק רחמים העולם שיוכלו לקבל אור עליון ע"י המדה ולא יהיה קיום לעולם או יפתח אחד ובעשייה שאנו עתה זו אין אנו צריכין לשפע מהם וכן אס יפתחו אורות הנקבים יותר יותר מדאי רק לסוד הנקבים כי שם בעשי' מהראוי ויחירו אור הרחמים בעשי' דרך לורך הדין שהוא סנדלפון גי' פיר גי' הנקבים הנ"ל כהיותן פתוחין יותר מדאי

מנלך ה"ג :

גי' אי אפשר להתקיים כי יתבטלו הדין שבעשי' אפילו שעה אחת היא מ"ל דעשייה הנקרא שעה שבה דיין מרובין יתבטלו ע"י הארת אור הרחמים יותר מדאי ואין זה רצון אל כי לורך העולם הוא ולפיכך ברוך אתה יהוה רופא ממתיק כל בשר לדיני עשי' הנקרא בשר כסוד בשרא סומקא חגחות צבי תפארת

א) ג"ב. בברכת ענ"י יגביה ידיו עד הראש להעלות חג"ת למקומם כמבואר בנטי' דאכילה והאורות ההם יבואו למוחין דו"א ומשם ללאה וגם להכין העשי' שתעלה. וגם עתה יכניס קשרי זרעותיו לפנים כנגד גופו ויתחיל לברך ברכת ענ"י ועי"ז יתחיל לזכך חיצוניות חב"ד דעשייה שיהיו ראויים להיות במדריגות פנימיות

ברכת שחרית

סומקא ומסליא פלאי ע"י שתמשוך סוד נתיב העליון הנקרא פלא עד חור'י העשים
למתקן חסו לעשות עשׂים :

אלהי נשמה ברכה זו נגד אמת דעשׂים המחוברת לעולם באבא לכן היא ברכה
הסמוכה לחברתה כי הם תרין רעין דלא פסקי זונייהו לכן אסור
להפסיק ביניהן יכוין לזווגם שהוא יאהר ויהיה גי' מ"ז כמספר תיבות שבברכה זו :

כללות נרתיח דאבי"ע ד' בחי' נשמה אע"פ שרוב אדם אינן זוכין אלא לנפש לבד
אלהי נשמה שנתת בי וסלואי שחסי' שלימה עכ"ז אנו מצרכין
נגד נשמה לנשמה סוד אלילות ברכה זו כי אין לך אדם שאין לו חלק נשמה
טהורה היא בנשמתו זו של אדמ"ר אע"פ שלא זכה

נשמה דבריחס רוח מיצירה עדיין לזה :

אתה בראתה ואתה יצרתה מן החיזונים מ"ל דאלילות בבחינת מ"ן כל לילה
נפש דעשׂים ואתה משמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה ממני

ולחזירה בי בנזקק היא מחזרת נסוד מחדשים לבקרים רבה ר"ת רח"ל
לעתיד (נס לעתיד יהיה כן שיעלם המ"ל נסוד מ"ן) כל זמן שהנשמה בקרבי
מודח אני לפניך כתר חכמה דעת בינה חג"ת נה"י

יהוה אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים יהוה אדון כל הנשמות ברוך אתה יהוה
המחזיר נשמות לסגרים מתים :

הנותן לשכוי החי ברכות שמכאן עד אחר ברכת התורה חייב אדם לברך בכל יום
אע"פ שהוא לא נתחייב בהם כגון אם לא ישן ולא פשט מלבושיו וכיוצא בו על
מנהגו של עולם הוא מצריך ופרט כי כולם רומזים אל אורות עליונים חוץ משעשם לי
כל לרכי שאין מצרכין ביום"כ ובט"ב שאז הכל אסורים בנעילת הסנדל והי' הרב ז"ל אומר
כל הברכות בביתו אפילו כלילה כל ברכה וברכה משנתחייב בה כמ"ס הרמב"ם ז"ל
כד שמע קל וכו' וכשהיה שומעו מהמסדרין בבהכ"נ אפילו היו ק' הים עונה אמן
אחרים ואפילו באמצע הזמירות הים מפסיק ושוחק ועונה אמן ואח"כ הים מתעטף
ביום בלילית ותפילין ומתחיל העקידה וכו' ולא הים ממתיך מלסדרן עד בה"כ כים
מקפידין :

וסוד חי ברכאן אלו הם חי ברכאן דמטטרו"ן ט"ט שבו שהוא נגד ז"א דעשׂים
שבו ט"ס מתחל לעילא מעילא לתתא באור ישר ואור חזר וכן יש לו ט פנימים
שהם ניי"כלים גי' מוחין גי' נשמות וכנגדן ט' מקיפין וכן יש בכלים דזעיר אמצעי
דעשׂים יש שם ו' שמות שהם אלי איל ראי ריא יאל ילא וכו' ו' נרופים הרי חי
אותיות בחי ברכאן ובאלו הברכות אנו מוכנים ומטהרים חיזונים גי' דעשׂים כדי
שיכלו אח"כ להיות פנימים מקרבנות ואילך כי עתה הם מתברכין ומקבלין אור גדול
כדי שיסי' במדרגת פנימי' ע"י הברכות :

ברוך אתה יהוה אלהינו כי בינה נותן שפע כי מחלות הלילי' מתכסין
הנבו' כי מתפשט לזה בכל מקומות ז"א וז"א

חגחות צבי תפארת וכת"ש בפע"ח פרק ג' משער הברכות ובמ"ח. (ב) גי'ב המאשרנו. (ג) גי'ב ואח"כ
ישפשף ידיו ויברך. (ד) גי'ב לזה. (ה) גי'ב וטס. (ו) גי' כלים.

ברכת שחרית

ח

מִקְדָּהּ הָעוֹלָם (ר"ת הלב) נותן בינה הנקרא יין^א המשומר כח הארס
בנבור' הנק' יין המשכר הנק' לילה ואז נק'
יין המשמח בסוד יום שבו גי' ע"ב)
מלאך גבריאל בסוד נבורת הנבורס
והוא מקבל מן יסוד דמ"ל וגס כי גבריאל
משפיע מלמעלה למטה על התחתונים
ומאוחו האר' בטש בנדפוי דתרנוול' ומרעיד
ואז הוא לועק גס שבו עס ד' אותיות גי'
ידוה שדי נגד ת"ת ומ"ל מרת יוס ומרת לילה וזהו להבחין ע"י בינה שתמתיק הנבו'
ויודע בין מרת יוס ומרת לילה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עיני נוק' שמאיר בם עיני ז"א שמאיר
בז"א עיני א"א :

מִיָּה פִּזְקָה עוֹרִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מוחין דז"א שהיו אסורים בבטן אמא :

מִקְדָּהּ הָעוֹלָם מִתִּיר אֲסוּרִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שז"א מחנלל ונעש' גרול מעשר ספירות :

מִקְדָּהּ הָעוֹלָם זִכְרָה כְּפֹסִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הס"ל מלביש בלבוש חדש למי שער' מלבישו :

מִקְדָּהּ הָעוֹלָם מְדַבֵּשׁ עֲרוּמִים :

יְכוּוֹן כי מחילוניות נס"י דבינה שהוא בחי' עור נס"י דבינה (וסעוראמשכת מלבוש
לזו"ג בסוד חילוניות לבד בחי' לבוש לא בסוד אור מקיף רק להפסיק ולמנוע
יניקת החילונים חס' נק' כתנות אור' אך בלילה שחזר ז"א לבחי' יניקה ונסתלק עור
חשמל דבינה הנק' כתנות אור מחלבש אז ז"א בבחי' כתנות עור' ואז יונקיס ממנו
החילונים כי אין לו מגן ומחסה ובבוקר חוזרים המוחין וחוזר ללבוש כתנות אור' הגיל
החשמל דבינה ולזה אנו מברכין מלביש ערומים וכן הוא באדם למטה ג"כ שיש לכל
אדם לבוש לנשמתו וא"א לאדם שלא יחטא ויש חטא שגורס שיסתלק ממנו סלבוש לגמרי
ויש חטא שהלבוש לא נסתלק ממנו רק סותם כוחו וכשיפקיד נשתחו בלילה בסוד עין
להמלי' מחדש הנו"ק נשמתו בלבוש חדש למי שאין לו לבוש כלל והו' בבוקר שאז חסד
אל ובכח ההוא של אל שהוא חסד המתעורר בבוקר נעשה החדש ללבושו ואותו
סלבוש נק' חשמ"ל הוא בני' מלבוש שע"ה בני' וגו' אורסניאל כי משם נמשך וגס
כי הוא נמשך מהפנים עליונים דא"א ששס ב' אל אל במלוי כזה אלף למד אלף
למד ועס ח' אותיות דפשוט גי' ע"א ועס ששס אותיות דמילוי וכו' כוללס חשמל
מלבוש וזה סלבוש נק' אלוה' שנמשכין מן ב' אל הגיל לזו"ג הנק' ו"ח חסו אל ו"ה

ז"א

הגהות צבי תפארת

(א) ג"ב בפע"ח וכן במ"ח הגי' המשמח. (ב) ג"ב ע"ה. (ג) ג"ב שנמשך.

ברכת שחרית

והוא כלי אמנעי דחסד ז"א שש' שורש שס זה ומשם נעשה לבוש לנשמה הנק' גי' אלוה ולזה מזכרין מלביש ערומים וגם ברכה שאח"ז :

ברוך אתה יהוה אלהינו
מקד העולם הנותן
דיעת בוח :

ברוך אתה יהוה אלהינו
מקד העולם רוקע
הארץ לאה עד המים :

ברוך אתה יהוה אלהינו
מקד העולם המכין מצעדי גבר :

ברוך אתה יהוה אלהינו
מקד העולם העושה
די כל צרכי :

הוא סוד החשמיל הג"ל מבינה לז"ג המקפת מצדיו למעלה ולמטה ואותו שסביב הגוף ז"א נק' לבוש ואותו שתחתיו נק' געל המפסיק בין ז"ג לקליפה מתחתיו באים מנהי"ג בינה ושם יש אלהי יוד דה"ג געל גם תכין כי הקליפה הם

מנעלי השכינה בסוד על אדום אשליך נעלי והוא צורך גבוה והו' בחול אכן בשבת המנוול הם מטטרו סנדלסון והוא מה יפו פעמך בגעלים :

ברוך אתה יהוה אלהינו
מקד העולם עושר
ישראל בתפארה :

ברוך אתה יהוה אלהינו
מקד העולם שרא
עשני גוי :

ע"י עיבור כי ע"י עון יש עיבור רע שיתעבר

נאדם

ברוך

הנחות צבי תפארת

(ד) גי' ומחזקת. ה) גי' גם איתא אחר ישראל שהוא ז"א בגבורה שהיא הנוקבא וכו' כצ"ל.

ברכת שחרית

ט

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּאֵדָם חַי וְעַי שְׁלֹחַ נִתְגַּלְגַּל בְּעוֹזוֹ בְּנוֹק בּוֹ
מִקֵּד הָעוֹלָם שָׂדָא עֲשֵׂנִי
עֲבַד :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מִקֵּד הָעוֹלָם שְׁמַתָּן לִי לֹרֶת לֹרֶת חַיִּים וְרוּחַ זְכוֹר כְּנוֹדֶע שָׂדָא
עֲשֵׂנִי אִשָּׁה +

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר
שִׁינָה מֵעֵינַי עַי עֵינִי חַיָּה וְתַנְיָמָה שְׁמַתְלַק הַדּוֹרְמִיטֵס וְחִזְרוּ

סַמּוּחִין עַי עֵינִי פִקִּיחָא דִּלְרִיךְ בּוֹחַ וְזִחַל בְּנוֹקְבָא מַעֲפַעֲפִי +

סוּחַ הָאֵרֶת מִיָּה לְנוֹק בְּיוֹסֵר כִּי בְלִילָה נִמְשָׁךְ הָאֵרֶת מַעֲבִיר לְבִין תִּיכָה אֲבִיּוֹס מֵאִיר
מַעֲבִיר לְמִיג שְׁהוּא לֹרֶת יוֹדִין וְחִזְרוּ מַעֲבִיר שְׁנָה מַעֲבִיר כִּי עֵינִין לֹרֶת יוֹדִין וְזִחַל
נִמְשָׁךְ לְנוֹק אִזְהוּ מַעֲפַעֲפִי : א

יִיְיָ רִצּוֹן מִלְפָּנֶיךָ לְהַחֲזִיק שְׁלִישֵׁת הַחִיצוֹנִים מִפְּנִיּוֹתֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַנְּדֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבָקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל
תְּכִיבָנוּ לֹא לִידֵי חֲמָא וְלֹא לִידֵי עֲבִירָה וְעוֹן וְלֹא לִידֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי
בִּזְיוֹן וְאֵל יִשְׁלוּט בְּנוֹ יִצֵּר הָרַע וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאֲדָם רַע וּמַחֲבֵר רַע וּדְבָקֵנוּ
בִּיצֵר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יִצְרֵנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד לְךָ וְתַנְּיָנוּ הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם לַחֲזִין עִי' גִּי רְבוּעַ דְּמִילֵי מִיָּה כֹּה : יוֹד • יוֹד • חַי • יוֹד • חַי • וְאֵל • יוֹד
הָאֵל וְאֵל הָאֵל וְלַחֲסִידֵי רְבוּעַ הָאֵל כֹּה : יוֹד • יוֹד • יוֹד • יוֹד • יוֹד • יוֹד • יוֹד • יוֹד
דְּמִיָּה נִי עֵינִין וְכַעֲבִיר כָּל רוֹאֵינוּ וְתַגְמִלֵּנוּ חֲסִידִים טוֹבִים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַגּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יִיְיָ רִצּוֹן מִלְפָּנֶיךָ לְהַחֲזִיק הַחִיצוֹנִים מִפְּנִיּוֹתֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּצִילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעוֹי פְּנִים וּמַעֲזוֹת פְּנִים מֵאֲדָם
רַע וּמַחֲבֵר רַע וּמַפְנֵעַ רַע וּמִיצֵר הָרַע וּמַעֲיֵן הָרַע וּמַלְשׁוֹן הָרַע וּמַמְלִשְׁנוֹת
מַעֲדוֹת שֶׁקֶר מִשְׁנֵאת הַבִּיּוֹת מַעֲלִידָה מִמִּיתָה מִשׁוֹנָה מַחֲלֵאִים רַעִים
וּמַמְקִירִים רַעִים מִדִּין קֶשֶׁה וּמַכְעֵל דִּין קֶשֶׁה בֵּין שֶׁהִיא בֵּין בֵּית וּבֵין
שְׁאִינוּ בֵּין בֵּית וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם :

נִיְקוֹד חֲסִידֵי נִי יוֹד הָאֵל וְאֵל הָאֵל עִי' שֶׁסֶּם מִיָּה סִיד סִתּוֹרֵס

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָרָשְׁנוּ בְּמִצְוֹת יוֹ וְצִוֵּנוּ
לְעִסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה :

הַגְּהוֹת צְבִי תַפְאֵרֶת

א) נ"ב (ר"ל שלא ע"י ז"א). ב) נ"ב ומאירין לס"ג ומשם למ"ה כצ"ל כי כאן הוא
היפך המכוון בברכת המפיל. ג) נ"ב היינו כי השם מ"ה שהוא הוי"ה במילוי אלפין
נקרא עפעפי שכן כל א יש לה יר"ד לעילא ויר"ד לתתא בצורת עפעפי ועכשיו
חזרו כל הארת היודין מעפעפי שהרי שם מ"ה (ועי' בשרף פע"ח פ"ה משער
(המשך עיי' בהשמטות)

ברכת שחרית

כאן נריך לענות אמן ואומר בשמחה רבה שהליל אותו הקב"ה ממדת שגר וכוח ונמן
לנו תורת אמת וחלים שב"ח קמ"ץ גי' תורה :

והערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך פסינו ובסיוט עמך בית
ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בולנו יורעי
שמן ולומדי תורתך לשמך

לשם ה' להמשיך מיסוד אבא ששמו תורה אל ה' שכלא להמשיך דינים וימשך ה' ^א
בשמחה הא' בבינתה ה' ברעתה : ועס ה' השרשית גי' לאה : ויומשך ה'
בלורת ד"י כזה ה' במסדה : וזה בלורת ג' ווין כזה (ו) בנבורתה : וזה בלורת
ד"י כזה ד"י במפארתה ועוד ה' השרשית גי' מ"ז כמין ידו"ה אדו"ה ועס ממספר לאה
הגיל גי' פ"ג כמין מילונ' ע"ב ומילוי ס"ג כזה ודיי"ו ודיי"ו ויומשך ה' בנלחם : הא פ'
הא כהודה : ה' פ' ה' ועס המילוי דע"ב וס"ג גי' מד"ת גי' ד' אלפין כזה אלף אלף
אלף אלף הכינים ללאה ממספר תורה וקס"ז נשאר ממספר תורה והוא נשאר בבינה
המלכשת ליסוד אבא ולוקחת חלק מאורו העובר על ידה ללאה :

ברוך אתה יהוה המלמד תורה לעמו ישראל :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו : ברוך אתה יהוה נותן התורה :

ויברך יהוה אל משה לאמר רבך אל אהרן ואל בניו לאמר בזה
תברכו מל' דעש"ה את בני ישראל אמור להם יברכך יהוה וישמרך ^{אנסח}
יאר יהוה פניו אליך ויחנוך ^{סססס} ישרא ^{דיינס} יהוה פניו אליך וישם ^{סססס} קדש שדום ^{דיינס}
ושמו את שמך על בני ישראל ואני אברכם :

ואע"פ שכבר בריך החיי ברכות לא ימנע מלענו' אמן אחר כל מי שיברך ואני
ראיתי למורי מו' ישראל לובמליר לאומר' כסדר קודם התקון : וקודם חלות לא יאמר
סליחות ולא י"ג מדות לעולם חן מיוה"כ וישתדל שיהי' התיקון חלות אחר שש שעות
בלילה כג"ל ובפרט אם שורש נשמתו הוא מזווג יעקב ולאח הכעשה אחר חלות לילס
כמו שהיה שורש נשמתו של מוסרח"ו ז"ל והזכיר לו הארז"ל ע"ז מאור : (ז)

כוונת תיקון חצות

כי הנה לאה ורחל הם עומדים נגד אחורי ז"א זענ"ז לאה עד החזה משם ואילך
רחל עד סיוס רגלי ז"א אמנם אם היה מתחלת פרלוק רחל תחת רגלי לאה ממשיך ודאי
היה רגלי רחל עודפת ויתירה וסיו' יורדין למטה מרגלי ז"א והיא לריכה להחמשט
למטה והיתה נכנסת בבריאה בהכרח לכן הולך שתעלה כתר שלם במקום שרגלי לאה
עומדת ממשיך ונכנסו עקביי' של לאה בראש רחל ועי"ז יכולה רחל לעמוד כולם באילוני
אמנם בתפילת ערבית ה' זיווג יעקב ולאח מהחזה ולמטה מטהם המבואר לקמן
הנהות צבי תפארת ^{בהל'}

(א) גי' דיני' (ב) ו' ג' גי' ה' ביסודה ועם כצ"ל. (ד) וכו' במ"ח דבימות החמה
שאין אחר חצות פנאי לעשות התיקון וללמוד קודם שיאיר היום מוטב שיניח
מללמוד כדי לעשות התיקון חצות לעולם ע"כ. (ה) גי' והיתה רגלי רחל עודפות

תיקון הצות

בה' תפילה פכ"פ וסיה רחל לבדה באחורי ז"א ואחר תפילי ערבית חוזרת לאה נ"כ באחורי ז"א עם רחל ע"ד הנ"ל ובלילה כשבא סוד שינה שהוא הסתלקות מוחי ז"א הניתנין תוך נה"י אמא וניתנין בראש הנ"ק וז"א עולה למ"נ לא"י ונורס זיווג עליון א"י כדי שיהיה לו מוחין אלו להזדווג עם נוק' בחי' הלילה כשיוצאין הנה"י אמא מראש ז"א ונכנסין כל הנה"י בראש נוק' ודאי פונעין בלילה ונכנסין בה ולהיות שנה"י אמא בהיותן בז"א ה' ארכן כאורך כל ז"א ועתה כשנכנסין בנוק' אין מספיק להם נקבה א' ולריך שיכנסו הנה"י תוך ב' נוק' יחד לארכן שיתלבשו הנה"י ואף שהם היו ב' בחי' נוק' מחולקים עכ"ז עתה בהכנסם בתוכם הנה"י מחבר שתיסן לעשותן פרטוף א' ואז אם עת הזיווג לרחל אז משאלת לאה כלי' שלה מגופה לרחל וכן להיפך כי הרי הנוק' עיקרה רק נקודה א' והט' ספירות היו תוספות אללה לכן משאלת אשה לחברתה תוספות שלה ועתה בחלות שעיקר הזיווג ללאה לוקחת ט"ס של רחל לה לעלתה ונכנסין בה הנה"י דבינה מעט עד חלות ואז נגמר הנה"י לכנס בה עד סיום רגלי רחל ונגמרת פרטוף לאה וחוזרת לאה בחלות לילה פכ"פ בכל אורך ז"א ולפי שנכנסו נה"י דא"י בלילה בחי' לילה ראשונה* יוצאה נס יעקב ונגדל יעקב בצירוף הארה שיוצא מז"א עלמו אחר שנכנסו בו הנה"י א"י א"ע"ז נגדל יעקב בכל קומות ז"א ומזווג עם לאה אמנם* אחת כאשר המה פרטוף א' אז א"י להיות בחי' עקביים של לאה בראש רחל כי עתה הוא נוק' א' וא"י שישבו באותו שליש ת"ת בחזה ז"א אורות כפולים כי נוק' א' א"י להיות כפול קלתו תוך קלתו ומובלע בנופו וא"י מוכרח הוא שכשיתחברו לפרטוף א' שתעדיף רגלי רחל ותרד קלתה למטה בבריאה והוא אותו נקודה שרשית שלא נתקשרה עם לאה היא היורדת ונדחית בבריאה וזה בחטות לילה שאז דחו אותה רגלי לאה לבריאה והיא שוכבת מסגלותיו למטה למטה אחר חלות שהוא בבריאה וכל זה מחמת עונותינו שאל"כ ה' תמיד פכ"פ ולהיות שהזיווג עם לאה לכן כל חלות לילה אחרונה נוע' רחל וקוראת לבעלה כי עומדת חוץ ונדחית ממקומה בגלות ושואגת להש"י על חורבן בהמ"ק ונותנת זמירות כל הלילה להש"י: ועוד נועה והדר נועה על שהקב"ה משחשש בג"ע עם נשמת אלהים ששעלו בסוד מ"ן לזווג לאה כדלקמן לכן רחל כל חלי ליל אחרונה שואגת בקול מר וקוראת לבעלה כנ"ל לכן ראוי כל אדם שישתתף עתה בנערה של רחל לעשות כמעשים ולבכות ולצעוק על גלות השכינה רחל ועל חורבן בהמ"ק ועוד כי אנחנו חטאנו והושלכו הנשמות תוך הקליפות והוכרחנו לרחל השכינה לירד למטה בגלות בין הקליפות ללקט הנשמות חה ע"י עונותינו לכן יבכה על ירידת רחל אמנו וגירוש ונלותה שאנחנו נרמנו ובפרט מי שהוא מפורש קין שרבה בו הזהמא דנחש שבו נחונים הנשמות יבכה יותר כי ידו במעל הזה יותר משאר שרשים:

ובל זה יעשה בקומו בחלות לילה כי עד אותו שעה ה' ישן וס"י עולה נשמתו בסוד מ"ן כדי לזווגם ללאה ויעקב ובבא לחלות לילה א"י עוד למ"ן וכ"ז יכוין בלכתו ליסן כנ"ל וזהו ששוע דקב"ה ע"שולב' דברים אלו יכוין האדם א' בתחילת הלילה בלכתו ליסן וא' אחר חלות שכבר חזרו המוחין בז"א ונסתלקס הדורמיתא גם האדם מסלק הדורמיתא ויקום לעשות התיקון לבכות עם רחל ובזה יס"י אהוב למעלה ונחמד למטה ואז נעשה ב' דברים א' לזווג יעקב ולאה ב' ירידת רחל לבריאה וכוין להשתתף

הגהות צבי תפארת

(א) נ"ב והיתה. (ב) נ"ב ועי"ז. (ג) נ"ב על גלותה ועל. (ד) נ"ב נשמות. (ה) אך רחל אין לה שעשועים בעת הזאת כצ"ל. (ו) נ"ב מ"ן לאמא כדי.

תיקון הצות

להשתתף בצערם ולתקנם • ובליל שבת אחר הצות זוג יעקב ורחל מחזה ולמטה אחר
תיקון הצות יעסוק בתורה כדלקמן :

אחר שתטור נוסף ורחל פניך וברכת הברכות על הסדר כנ"ל תשב אלל המזנה
שהוא אדניי נ"י מזנה אלל הפתח סוד שכינה פתח עליון וחסיר מנעליך
ומעטוף ראשך כאבל ותרבה בבכי כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשים במקום תפילין
(ותכוין על אפר הכוונה כי אפר הם ק"ג מנצפ"ך עם ה' אותיות צ"י פרה כי ע"י
אותו חמם שנשרף האפר נמשך תאווה לצו"ג להזדווג והם ה"ג ברחם הנק' ואחר
שנשרף ונעשה אפר אז מתעלין ה"ג אלו ברישא דז"א ביסוד בינה אשר הם העומד
כנגד סמל ומעורר גם לאר"א לזיווג לצן צריך להשים (אפר במלח) ותדבק פניך בקרקע
ותכוין בזה ג"כ על שריפת התורה שהיא נעשית אפר ועוד שנמסר רזי התורה לחילונים
מיום שחרב בהמ"ק וזה נק' גלות התורה :

תיקון רחל

יאמר וידיו אשמו וכו' מה נאמר לפניך וכו' אתה ידע רזי עולם וכו' עד כל המאמינו
ואחיב יאמר מזמור זה לבכות על חורבן בהמ"ק שהוא ח"סית מרצוף הניק' וירדה
נקודתה בבריאה :

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון האבדה שאבד
יסוד דמורא כי נודד הוא לחס חיה על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו
כי שם שאלנו שובנו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון
איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר אם אשכחך ירושלים תשכח
ימיני תדבק לשוני לחבי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים
על ראש שמחתי זכור יך יך גלבני אדום את יום ירושלים האומרים
ערו ערו עד היסוד בה בת בבל השדודה אשרי שישלם דך את גמולך
שגמלת לנו אשרי שיאחזו ונפץ את עולריך אך הסלע :

יאמר מזמור זה על הריגת הצדיקים שנכל דור ודור ובפרט על עשרה הרוגי מלכות :
מזמור לאסף אלהים באו גוים כי בעונות בהכללו אלהים אחרים בק"ך
בנחלתך טמאו את היכלך לרופים אלהים ביסוד נוק' דעשיי"א אז פחת
עבר כי ימלוך ושפחה כי תירש נבירתה ואז
אלהים באו וכו' קדשך שמו את ירושלים לעינים
נתנו את נבכת עבדיך מאכל לעוף

השמים בשר חסידך קחיתו ארץ שפכו דמם פמים סביבות ירושלים
ואין קובר היינו חרפה לשבגנו דעג וקלס לסביבותינו עד מה יהיה
תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתיך שפוך חמתך אל הגוים אשר
לא ירעוך ועל ממדכות אשר בשמך לא קראו כי אכל את יעקב ואת
הגהות צבי תפארת ניהו

א) עיין בפע"ח פרק י"ח משער שבת שכ' בן בשם ס"א אמנם רבינו מהרש"ו כ'
שם שהוא טעות שמחצות לילה זוג יעקב ורחל בכל אורך ז"א וכ"כ בשרף פע"ח
שם פרק ה' וצ"ע מדוע נקט בזה דעת הס"א בהחלט. ב) מנצפ"ך גי' ג) ג"ב

תיכון חצורת

יא

גִּיהוּ הַשְּׁמִי אֶל תְּזַכֵּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִיָּד יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
דָּלוּנוּ מֵאֹד עֲזָרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכִפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ לְמַעַן יִאֱמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהִים יִדְרֶעַ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ
נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ "תָּבוֹא" לְפָנֶיךָ "אֲנִקֶּת" אָסִיר : ד' תִּכּוֹת
אֵלֶּה תִּבְנֶה לְפָנֶיךָ אֲסִיר רַחֲמֶיךָ שְׁלֵהם גִּי תִבְלֵ בִּפְ רִיִּי עֲלוּן וּתְחַתּוֹן רִיִּי עֲלוּן
בְּחַגֵּי גִי עִבְרָה כֹּהֵם יוֹד הִי וְיִי דִי רִיִּי תְחַתּוֹן בְּחַגֵּי גִי רְבוּעַ הוֹיָה כֹּהֵם יִי
יְהוָה יִלְמַתֶּךָ הַדִּינִן הִלְלוּ עִי גִי מִלּוֹי אֱהוּיָה דְקַמֵּיךָ וְדְקַמֵּיךָ וְדְקַמֵּיךָ כֹּהֵם
לְפָנֶיךָ : לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ : שְׁהִי עִיב אֲחִיּוֹת שֶׁל גִּי אֵיךְ פְּשׁוּעַ
הוּא גִי תִבְנֵה וְהַשְׁכֵּנוּ אֹדֶר הַכִּינָה לִזְוִי לְפָנֶיךָ גִּי סִיג מִיָּה בִּין עִס לְמִיד
אֲחִיּוֹתֶיךָ כֹּהֵם יוֹד הִי וְיִי אֱלֹהֵיךָ הִי יוֹד הִי וְיִי אֱלֹהֵיךָ הִי יוֹד הִי וְיִי אֱלֹהֵיךָ הִי
אֲנִקֶּת חֶסֶד ס' וְנִיכּוֹד לְשִׁמּוֹעַ שֶׁם צָדִי בֵּית אֶרֶץ וְאֵל תִּי יִיד אֲחִיּוֹת וּמִלּוֹי
"הַמִּלּוֹי צָרִי דִלֵּת יוֹד בֵּית יוֹד תוֹ אֶלֶף לְמִדְּוָסָא וְאֵל אֶלֶף וְאֵל תוֹ וְאֵל אֶלֶף
לֵיט אֲחִיּוֹת וְעִס יִיד סִיג גִּי (לְהַשְׁכֵּן הַאֲחִיּוֹת מִנְהִי דְוִיָּה הַנֶּקֶל לְבָחוֹת
לְמַלְכוּת הַנֶּקֶל גִּי) וְלִבְחוֹת גִּי תִיגֵט הוֹיָה אֵי מִן גִּי וְהַשְׁלֹס מִיָּה הִי תִקְנִיב גִּי
אֲנִקֶּת עִס כּוֹלֵל אֲסִיר עִי גִי רְבוּעַ הוֹיָה וְאֲחִיּוֹת דְּאֵלֶיךָ כֹּהֵם יִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
אֱלֹהֵיךָ אֱלֹהֵיךָ אֱלֹהֵיךָ לְחַקֵּן אֲחִיּוֹת דְּוִיָּה :

בְּגִידֵיךָ הוֹדֵר בְּגִי תְּמִינָה וְהַשְׁכֵּן לְשִׁבְעֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֶל חִיָּים
חֲרָפָתָם אֲשֶׁר חֲרָפְךָ יְהוָה וְאֲנִיחָנוּ עִמָּךְ וְצִאָן מִרְעִיתֶךָ נוֹרָה לְךָ דְּעוֹלָם
לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהַלְתִּיךָ :

זְכוֹר יְהוָה מַה הָיָה לָנוּ רַחֲמֶיךָ מִיָּה כִי נִמְקֹס הַמִּלָּה הַכְּנַסְתָּ בִּיטוֹד מִקֵּי
נִכְנַסְתָּ הַעֲרֵלָה הַשְּׁמִי בְּשׁוֹמְרֵינוּ הַנֶּקֶרָא חֲרָפָה חֲרָפָה זְכוֹר ס' מַה סִּים לָנוּ
מִיָּה וְחִיָּים הַבִּיטָה וְרִאֵה חֲרָפְתֵנוּ שֶׁל עַתָּה שְׁלֵטָה הַעֲרֵלָה : נִסְתָּ חֲרָפָה
שֶׁסִּי חֲחֵלָה מִדָּת רַחֲמִים נוֹכַח בְּעוֹלָם שֶׁהוּא מִיָּה יוֹד הִי וְיִי אֱלֹהֵיךָ הִי וְיִי אֱלֹהֵיךָ הִי
מִיָּה לְהוֹיָה מִיָּה לָנוּ גִי אֱלֹהִים וְחִיָּים זְכוֹר הִי מִיָּה הִי כִי מִיָּה בְּמִלּוֹי מִם
הִי גִי פִי אֱלֹהִים גִּי לָנוּ שְׁמֵן מִיָּה נַעֲשֶׂה : לָנוּ

נִחַלְתֵנוּ נִהַפְכָה לְזִרִים בְּתִינוּ לְנִכְרִים : יְתוּמִים הִינּוּ וְאֵין אֲבִי אֲמִיתֵנוּ
בְּאֲלִמְנוֹת מִיָּה בְּכֶסֶף שְׁתִינוּ עֲצֵנוּ בְּמַחֲרִיבָא עַל צוּאֲרֵנוּ נִרְדַּפְנוּ
יָגְעוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ : מִצָּרִים נִתְּנוּ יָד אֲשׁוּר לְשִׁבּוֹעַ לְחֵם אֲבוֹתֵנוּ חֲטָאוּ
וְאֵינָם וְאֲנִיחָנוּ עוֹנוֹתֵיהֶם סָבְלוּנוּ : עֲבָדִים מִשְׁלּוּנוּ פוֹרֵק אֵין מִיָּה :
בְּנַפְשֵׁינוּ נִבְיָא לְחַמֵּינוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר עוֹרִינוּ כְּתוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי
זִלְעָפוֹת רַעֲב נָשִׁים בְּצִיּוֹן עֵנוּ בְּתוֹלוֹת בְּעִיר יְהוּדָה שְׂרִים בִּידֵם נִתְּלוּ
סִי זִקְנִים לֹא נִהְדְּרוּ בְּחוֹרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנַעֲרִים בְּעֵץ כִּשְׁלוּ זִקְנִים
מִשְׁעַר שְׁכַתוֹ בְּחוֹרִים מִנְּגִינָתָם שְׁכַת מִשׁוֹשׁ לְבָנוּ נִהַפְךָ לְאֲכָל מַחֲוִלֵינוּ :
'נִסְדָּה' עֲטַרְתָּ דְּאֲשִׁינוּ אוֹי נֹא לָנוּ כִּי רַחֲמֶיךָ נַעַר כִּי שְׁכִינָה נֶקֶל הִי אֲחִיּוֹת נִפְלָה
חֲטָאוּנוּ עַל זֶה הָיָה דוּחַ לְבָנוּ עַל בְּעוֹיָה וְחִיָּים נִפְלָה הִי וְנִמְקֹמוּנֵנוּ אֲשֶׁר מִשְׁעַרְנוּ
נַעֲרִי

הַנְּחִיחָה צְבִי תִפְאַרֶת

בְּמִיָּה אֵינָה שְׁעִיִּי מִתְחַמֵּם הוֹיָה וּמִתְאַוָּה לָהּ וְגוֹרֵם לְזוּרֵי וְכוּ' כְּצִ"ל. (ד' גִּיב הִינּוּ
שְׁגוֹרֵם עִיִּי לְאִמָּה לְהַעֲלוֹת מִיָּה לְהוֹדוּגַּ עִס אֲבָא וְכַמִּיָּה בְּמִיָּה. (ה' גִּיב וְלִמְתָּק.
גִּיב גִּי שְׁצִיב.

תיכון חצות

אליה חשבו עינינו על הר ציון נעיר צמוד חי לך ארץ שמלכך נער נס
ששמים שועלים הלכו בו אתה יהוה תכון כי ש"ך דינו גי' נער נברו על
לעולם תשב כסאך לדור ודור למה הרחמים וחסד מהם התחוק שסוף ה'
לנצח תשכחנו תעזיבנו לאורך ימי' חלפין דה' אהיה הממתיק לה"פ דין
השיבינו יהוה אליך ונשובה חדש גי' ש"ך ונעשה ה"פ ארני צמוד נער
ימינו כקדם כי אם מאוס מאסתנו נערה וחסו נפלים וזה הוא יסוד כנודע ועל
קצפת עלינו עד מאוד השיבנו יהוה היסוד הסוד ועתה הירד נהפך לדו"ה חסו
אליך ונשובה חדש ימינו כקדם † על ז"ה שסוף יסוד שס הים תמורת הסוד
דו"ה על חלס יכוין אליה הם ויק כ"ח
כלול מו' גי' אלה והקליפות נ"כ נק' אלה צמוד חלס חשכו עינו :

הַבֵּט מִשְׁמִים וּרְאֵה מְזִכּוֹר קִדְשֶׁךָ וּתְפִאֲרָתֶךָ אֵיךְ קִנְאַתְּךָ וּגְבוּרָתְךָ
הַמִּין מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ אֵלֵי הַתְּאֵפְקוּ . פִּי אֶתָּה אֶבְיֵנו פִּי אֶבְרָהָם
לֹא יִדְעֵנו וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִפְרֹנו אֶתָּה יְהוָה אֶבְיֵנו גּוֹאֲלֵנו מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ
לְמָה תִּתְּעֵנו יְהוָה בְּדִרְכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ לִבֵּנו מִיִּרְאַתְךָ שׁוֹב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ
שְׂבִיטִי נִחַלְתָּךְ . לְמַצֵּעַ יִרְשׁוּ עִם קִדְשֶׁךָ . צִרְיָנו בּוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ
וְעַתָּה יְהוָה אֶבְיֵנו אֶתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ
בּוֹלְנוּ אֵל תִּקְצוֹף יְהוָה עַד מְאֹד וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עֵינֵינוּ הֵן הַבֵּט
נָא עִמָּךְ בּוֹלְנוּ עֲרֵי קִדְשֶׁךָ הֵיוּ מְדַבֵּר צִיּוֹן מְדַבֵּר הִתְהַלֵּךְ יְרוּשָׁלַם
שְׁמִמָּה בֵּית קִדְשֵׁנוּ וּתְפִאֲרָתֵנוּ אִשָּׁר הִלְלוּךָ (בו) אֲבוֹתֵינוּ הִתְהַלֵּךְ
לְשׁוֹרֶפֶת אֲשׁוּכָל מִחֲמַדֵּינוּ הִתְהַלֵּךְ לְחִרְבָּה הָעַל אֵלֶּה תִּתְאֲפֹס יְהוָה
תִּחְשָׁה וּתְעִינֵנו עַד מְאֹד . הַמָּאוֹס מְאֵסֶת אֶת יְהוּדָה אִם בְּצִיּוֹן
נִעְלָה נִסְשֶׁךָ מְדוּעַ הִבִּיתֵנוּ וְאִין לָנוּ מְדַבֵּר קוֹה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב וְקִיעַת
מִסָּפָא וְהִנֵּה בְּעַתָּה יִדְעֵנו יְהוָה יִשְׁעֵנוּ . עֵינֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ פִּי חֲטָאנוּ לָךְ
אֵד תִּנָּאֵן לְמַעַן שְׁמֶךָ אֵד תִּנָּבֵר בְּסֵא בְּבוֹדֶךָ זְכוֹר אֵד תִּפְר
בְּרִיתֶךָ אֶתָּנוּ כֹּה אִמֵּר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים
רָחַל מְבַכָּה עַד בְּגִיָּה מְאֵנָה לְהִנָּחֵם הִנֵּה בְּעוֹנוֹת חֹרֵס חֲז"א וְשֵׁם חֲלָסִים
עַד בְּגִיָּה פִּי אֵינֵנו יְהוָה מְמָרוֹם כְּרֻעֵ אֵל אֵל אֵלֵּהּ אֱלֹהִים
יִשְׁאָג וּמִמֶּעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שְׁאוּג גי' ר' שְׁחָסִים בְּפִיִּם מ"ה חסו רַמ"ה :
יִשְׁאָג עַל גִּוְהוּ וַיִּקְרָא יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת . בְּיוֹם הַהוּא לִבִּי וּלְמַסְפָּד
וּלְקִרְחָה וּלְחִגּוֹר שָׁק עַל אֶמֶת אֲנִי בּוֹכִיהָ עֵינֵי עֵינֵי יוֹדְדָה מַיִם פִּי
רָחַק מִמֶּנִּי מִנְחָם מְשִׁיב נִפְשִׁי הֵיוּ בְּנֵי שְׂמִימִים פִּי גִבֵּר אֲוִיב הֵן
אֲרָאָם אֲצַעֲקוּ חוֹצָה מִלְּאֲכִי שָׁלוֹם כִּי יִבְרָיון :

ומחמור

הגחות צבי תפארת

א) ובאמרו על זה ה' דו"ה יכוין כי זה וכו' כצ"ל וכן הוא במ"ח. ב) גי' אלהיך
ישראל ור"ל על תגבורת הקליפות.

יב תיכון חצות

ותאמר אחר כך חמשה קינות קינס ח' חנר מוסריר משה חלשיך זלס"ס :

הקבצו ושמעו בני יעקב בלבכם . קרעו לבבכם ואל בגדיכם פי
בפשעים שדחה אמתם . ותנו פבור ליהוה אלהיכם :
מי האיש החפץ חיים וחיך אוכל יטעם לו . אוהב ימים לראות
טוב ודבקר בהיכלו . והאלהים יראה לו לשפון באהלו מבדי
לו אשר לא עמל בו ולא גדלו :

אנה הלך דודך תרקיע עמו לשחקים . אנכי הטאתי והוא אסור
בזיסים . ועל זאת ספרו והלילו באו ולינו בשקים ברחובות
ובשוקים : א)

בבית ישראל ראיתי שערוריה אין איש שם על לב שקמה אהיה
בעוטיה . בקיר נטוי וכגדר הדחיה . המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאסרה .

ידענו יהוה רשענו ועון אבותינו . הננו אתאנו לך יהוה אלהינו .
שוב למען עבדיך וסדחת בעוננו תשוב תרחמנו ותרפוש
עונותינו :

שכינה מה אומרת קלני מראשי . הגדולה ותגבורת ותפארת עברו
ראשי . והנצח וההוד אין דורש לנפשי . ותזנח משלום נפשי :
על זאת אספדה ואליה . אספדה בחילה קולי בחוקה מעי מעי
אחילה . למענכם שדחתי בכלה ואני בתוך הגולה :
עונותיכם הטו אלה וחמאתיכם הגלתי אתכם ליסרה אתכם .
ויתעבר יהוה בי למענכם . וישלחני אלהים לפניהם
אמרו לבר ציון כה אמר אדוניך יתחרת היותך עזובה יבעלוך בניך .
וכמשוש חגן על פדה ישיש עדיך אלהיך . והיית עטרת
תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך :

קינס זו חברה המנסה שלם מורינו ורבינו איש חלסיס מוסריר חיים הכהן מן ארס
לובה זלס"ס ושמו חמוס בראשי הכתים :

קול ברמה נשמע בידלה קול נהי מציון המצולה : קול ברמה וכו' :
חשבת ימים הייתי גברת ביד יהוה עטרת תפארת ועתה אני שחרחרת
טבעתי בכור בין מצולה : קול וכו' .

יחידה רעיה אזי הייתי ובכור עליון נקראתי ועתה לתחתיות ירדתי ורודי
ורעי ליום עדה : מולוכו . יחד

חגחות צבי תפארת

א) בשע"צ וגם בכל הסידורים כ' כאן החרח שכינת מה אומרת כו' על זאת
וכו' עונותיכם הטו וכו' בית ישראל כו' .

תיכון הצות

יחד יודעי בתולותי ורעותי בכו עמי כירבות אנהותי אין נוטה עוד
אהלי ומקים יריעותי כי דודי מני נסע ונגלה : קול וכו' .
ממרום הושלכתי ברוב מגינה שלח אש בעצמותי וירדנה ויצאתי
בגולה בדרך כאלמנה הגלה יהודה הגלת שלומים כולה : קול וכו' .
הייתי ככלה בתוך אפריון וענן יומם על מכון הר ציון הושלכתי לחוץ
בעני ואביון בגדי לקח צר ואני אומללה : קול וכו' .
כהני וזקני טבחו אויבי מחזיקים בכריתי זרע אהבי בני היקרים ובחורי
הלכו בשבי ועודלי בגולה . קול וכו' .
הן כל אלה אין דורש לנפשי אמלאה החרבה ועל עמים ארים ראשי
ואויבי אמר לא תקראי עוד אישי כי נפלתי לפני בני עולה
קול וכו' .
גא אב הרחמן תשוב לציון . עין בעין נראה בבנין אפריון והבית הזה
יהיה עלין ואז נאולים יפצחו צהלה והבית הזה יהיה עלין ואז
נאולים יפצחו צהלה :

קינס סוכה מירושלים חוב"ב ויחמר בנינו שומרון קול תמן :

עד מתי יהיה ביום זה לעמתי במר תיכל ערתי : על בית תפלתך
אשר שרפו צריח והרגו בני בריתך אלהים באו גוים בנחלתך :
עד מתי יהיה תשכח שאון קמץ ושוממות היבקה ונפוצות לאומך
הלחוצים עליך ההרונים על שמך עד מתי עשנת בתפלת עמך
אשר יהנו לפיך על חורבן ביתך אלהים באו גוים בנחלתך :
עד מתי יהיה אשכבה בין שפתיים : ובין תנור וכירים יבדו לי עינים :
לזהמים לי ישאסו ערב ובסר וצהרים עד מתי אשתומם (על)
על חורבן פעמים עד מתי לא תרחם את ירושלים עד מתי יהנה
בצר שארית צאן מרעיתך אלהים באו גוים בנחלתך :
עד מתי יהיה עבדים יעלוזו אשר אכל את יעקב ובכל עת יבוזו אני
אדרוש את שלומם והם ימרמוזו ויגלוזו בהרפה הכזיח
ובשפתי שוא גלוז עד מתי יהיה רשעים יעלוזו עד אן יצעק בשבי
פלוני בן פלוני אמתך אלהים באו גוים בנחלתך :

ר"ת של סמור אדני לבכות על חורבן הסכינס הנקרא אדני :

בהיכלך שמיר ושית הנה זאת תורת הבית :
איכה נחרב האולם (יסוד נוקב) ונהרם יסוד עולם (יסוד דכורא) וחלו
כוכבים אלהים ויצא הבהן (ס"ח) מן הבית : בהיכלך :
דירת

הגהות צבי תפארת

(א) לפי מ"ש בסידור מהרי"ק והלוי"ם סוד בינה בגימ' כס"א צ"ל והלום וכן
הוא הגירסא בסידור שם בפנים.

ידת קודש אשר בנית להנחיל לעם זו קנית, אוי כי לאויבים צוית
 יבאו ופנו את הבית : בהיכלך
 נחשנו כל מאוריה (ס"ח) סוגרו כל שעריה עד כי אמרו כל רואיה
 כנגע נראה די בבית : בהיכלך
 יהוה שוב כהרון אפך וחכתך וזכור את דבר נבואתך לבשר נא לעדתך
 גדול יהיה כבוד הבית לבשר נא לעדתך : וכו'

קינה חמישית

על היכלי אבכה יום ולילה : ולתפארת ציון עיר המהוללה בכי תמיד
 על החורבן פעמים : ארץ צבי וירושלים : ועל עמה אשר הלכו בגולה :
 ולתפארת
 בית תפארת שם אויב לשמה : הושיבני בידי נביות ושמה : על זאת
 אבכה תמיד בקול יללה : ולתפארת
 ספרי תורה כי חללה תפארתך נפלה נזיך מיוב שחרב ביתך על זאת
 אשא קינה על אהליבה ואהלה : ולתפארת
 חזקי עמי מדר אבנה דבירכם נקם אלביש ואשיב את שבותכם : תוך
 היכלי אשכון כבתחלה כי מציון תצא תורה ותהלה : כדכתיב כי מציון
 תצא תורה ודבר יהוה מירושלים :
 עזרה נא ימינך רחם : ודלעזמה קראנהמה : ויאמר לעם דלה
 ועגומרה : עניה סוערה רוחמה :
 עזרה נא השוף זרועך : ויגלה קץ ישעך : ויאמר רשה נאלמה
 עניה סוערה רוחמה :
 עזרה נא ימינך האל : וסדה ברחמיך ישראל : ויאמר לעם דל
 השואל : ובא לציון גואל : עזרה נא ימינך עליון ובנה
 ברחמיך את ציון : ויאמר לעם דל ואביון : כי נחם ציון : כדכתיב
 כי נחם יהוה ציון נחם כל הרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן
 יהוה ששון ושמחה ימצא ברה תודה וקול זמרה :

אחר כך מתעורר לקום ותאמר פסוקים אלו

התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך שביה בת
 ציון על חטותיך ירושלים הפקרתי שומרים כל היום וכל הלילה
 תמיד לא יהשו המזכירים את יהוה אל דמי "לכם" "ת" "אד"ל כי צעונותינו
 בגלות נתהפך השם הקדוש אל "ד" ונעשה "אד"ל שהוא דין : ואח"כ אחר מזמורים
 דתיקון לאה נעשה אלד בסוד לידת לאה כי טוב לכון מקור זה השם והוא טוב מאוד
 לכל

תיקון הצות

לכל דבר אלד נ"י לאה ע"ה. ואל תתני דמי לר' עד יכין ועד ישים את ירושלים
תסלה בחרן נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אס אתן את דנק עד מאכל לאויבך
ואס ישמו בני נכר תירושך אשר ינעת בו כי מאספיו יאכלוהו וסללו את יהוה ומקבליו
ישתוהו במלרות קרשי :

המה אלהי חונן ושמע פקחצ"י מ"ה וקמ"ג כוס : יוד הא ואו הא אלה הא יוד
הא) עיניך שתאיר בסס אלה הי יוד הי נ"י עיניך ע"ה ומעיל אל האדם
וראס. שומתניו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על דקחניו אהנו מפילים תחנניו
לפמך כי על רחמך ארבים אדני שמע אדני מלח אדני הקטיבה ועסה אל תאמר
למען אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

אתה חקס תרחס ליון(תקום נ"י מילוי ע"ב ורנוע מילוי קס"א והס ב' יסודות אר"א
כוס ודי וי' לס לפי לפיור לפיורי וע"י האורות יק"עוהו תרחס נ"י נ"י ר"י
סנצור ר' אותיות סס דויה גם מצס"ן מצס"ן יהוה אהיה ע"ה נ"י תרחס)פת
לחננס כי נא מועד : כי רציו עבדיך את

אבנייה וא"ת עפריה יחוננ"ו בונס ר"ת נ"י אלהים כוס אלה למד הא יוד
ירושלים יהוה נדמי ישראל יכנס : מם ותמתיקסו כס"ת שהוא א"מ"ת נ"י פ"ס
ואת עפרה יחננו ר"ת נ"י פ"ו אלהים ולמתק סס אלהי בנ"פ ס"ג נ"י אמת אסיס
פ' אה"ה וס"ת תדו שאפי' עולס סתוהו מתקיים על האמת הרעח כס"ת :

עד כאן תיקון רחל כי פה נגמר בני רסל :

תיקון לאה

ואח"כ יאמר המזמורים אלו זיווג יעקב ולאס ועיבורס ולידתס בסוד ותקס בעוד לילס
וכו' וסימן המזמורים כא"ל תערוג אלהים יחננו יעקב יהוה לרוד מזמור ואומרים
אותס אפילו בימים שאין אומרים נפילת אפ"ס שבת וי"ט ור"ח רק מזמור יעקב חן
אומרים : וזסו תיקון לאה יולדת מאחוריים לא"ו"א שנפלו בעת שכירת הכלים שפסס
סי"א ארוכס כו"א מאחוריו ב"אס לפניו ומזדוגת זיווג סתימאה בלי תפלה עס יעקב סיו"א
נ"כ מאחוריו ר"ב"א שנפלו שיהן בעת הסכירה וסו"א עומד עתה לפני ז"א למטה מסחוס
סלו לפיכך יאמר המזמורים על זיווג לאה ועיבורס ולידתס :

לדוד מזמור קידוה הארץ ומלואה תכל ויושבי בה כי הוא על
ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי יעלה בדר יהוה ומי יקום במקום
קדשו נקי כפ"ס ובר לבב אשר לא נישאלשוא נסשו ולא נשבע למרמה
ישא ברכה מאת יהוה נ"י יהוה נ"י יהוה וצדקה מאלהי ישען

ההיו אחד מייב לרופים ועס זה ס"ת הויה ד"ר דורשיו מבקשי סניך יעקב
סלה שאושערים ראשיכם והנשאו וד. סס עליות יסוד ומל' סס נשאו
ז"א נא לנ"ע"ה עליון סהוא בריאס להשתעשע עס נקודת רחל אשר סס עס נשמת לדיקס
חוסס"ו שערס פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד
יהוה עזוי וגבור יהוה נבור מלחמה שאו שערס ראשיכם ושאו
הגהות צבי תפארת רמז

א) ג"ב לאויבך. ב) ג"ב כי עת. ג) ג"ב שהוא ג"י אמ"ת ע"ה. ד) ג"ב במ"ח
איתא מאחוריה דאמא. ה) במזמור זה יכין כי עתה הקב"ה יכנס להשתעשע
בגשמות הצדיקים. פ"ה. ו) ג"ב כ"כ בשערי ציון אמנם עיין בשרף פ"ה דף ע"ב

יד

לְמַנְצָח מִשְׁכֵּיל לְבָנִי קָרַח בְּאֵד
תַּעֲרוֹג עַד אֲסִיקֵי מַיִם בֵּן
בִּסְשֵׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים . צִמְאָה
נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לֹא אֶד חַי מְרִי
אֲבֹא וְאֶרְאֶה פָנֵי אֱלֹהִים . הִיִּתָּה

שפטי אלהים וריבה ריבי מבוי לא חסיד מאיש מרתה ועולה תפלעני • כי אחס
אלהי מעזי למת זנחתי למת קודר • אתהלך בלחץ אויב • שלח אורך ואמתך
המת ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך • ואבוא אל מזבח אלהים אל אל שמחת
גילי ואורך בכינור אלהים • מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים •
כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

סוף ע"ב בהג"ה שכ' שיותר נראה לפרש כי והנשוא מרמז לעליות המלכות שהוא ר"ק כי מתחלה עולה המלכות לגבי ז"א וזה ר"ק נשאו ואח"כ [עולה] הז"א למעלה וזה ר' ונשאו עי"ש. (ז) ג"כ חשק.

תיקון לאה

יִכָּן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי) יָמִינוּ אֱלֹהִים בְּרֹכְבִּי וְאֵלֹהִים בְּסוּסֵיהֶם וְאֶנְחֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ גִּזְכִּיר : הֵמָּה כָּרְעוּ וּנְפְלוּ וְאֶנְחֵנוּ כִּכְנוּ רַחֲמֵי יִכָּן וְנִתְעוֹדֵד יְהוָה
רַחֲמֵי לִירוּקָה וְיִהְיֶה ה' יִשְׁמְרֵנוּ לְאֻמוֹת הָיָה שִׁיעַ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
קִרְאָנוּ : רַחֲמֵי יִכָּן וְסִמֵּת גִּי' בִּין יוֹד הוּא הָהָה וְעַם סִמֵּת הַמֶּלֶךְ בִּי עִיב יוֹד הוּא הָהָה

ויש צוממור זע חיים אומיות וזייל טיבות הרי חסתייל לכן אס יס משי לארס איזע לער טוב
לאומרו ולכוין צו טוד הסמתייל כדי לשמור ארזו מלכות סל נסורא פילאס שיהא גי
אורסניאל הנק' אור מלבוש כי זע צמספר כמי זה ואחר שהזכר עינא אותה על לעקתה

א) * בתזמור יעקב אנו שואלין על עצמינו שיחיינו ויברכנו לישראל התחתונים :
ובימי ספירה יבין בכל לילה לתיבה א' מפסוק ישמחו :

סוד גדול לומר למנצח זה בצורת המטרי

למנ צחב ינג* ינו תמז מור שיר

[illegible]

אמלם

דמשק

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

חגירות צבי תפארת

(א) זה המשך אחד עם הקודם ואינו ענין בפ"ע. (ב) (בשולי המנורה נסובבו כל השמות. ועיין בשערי ציון).

